

dnia 22.09.2025

WPLYNĘŁO

Toruń, 8 września 2025 r.

dr hab. Dorota Grego-Planer, prof. UMK
Katedra Zarządzania Przedsiębiorstwem
Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania
Uniwersytet Mikołaja Kopernika

Recenzja rozprawy doktorskiej

Pana mgr Waluyohadiego pt. „Entrepreneurial Persistence Model in Creative Industry: The Case of Indonesian Youtubers” napisanej pod kierunkiem naukowym promotora dra hab. Jarosława Korpysy, prof. US w Instytucie Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego

1. Uwagi wstępne

Podstawą opracowania recenzji była decyzja Rady Naukowej Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, zgodnie z którą zostałam powołana na recenzenta w/w rozprawy doktorskiej. Przy ocenie rozprawy Pana mgr Waluyohadiego wzięto pod uwagę następujące kryteria: znaczenie podejmowanego w pracy problemu, poprawność formułowania celów i hipotez badawczych, właściwość zastosowanej metodyki badawczej, odpowiednią strukturę rozprawy, jej wartość merytoryczną oraz zgodność z formalnymi wymogami dotyczącymi prac doktorskich. Recenzje kończą konkluzje.

2. Ocena doboru problematyki badawczej, tematu rozprawy, celu i hipotez badawczych

Pole rozważań Pana mgr Waluyohadiego wyznaczają zagadnienia dotyczące wytrwałości przedsiębiorczej, z ukierunkowaniem na indonezyjski rynek przemysłu kreatywnego. Przedłożona do recenzji rozprawa bez wątpienia jest pracą z zakresu nauk o zarządzaniu i jakości. Świadczy o tym nie tylko przedmiot badań i silne osadzenie w teorii zarządzania, ale także wykorzystana metodyka badawcza.

Podjęcie tematyki wytrwałości przedsiębiorczej w kontekście przemysłu kreatywnego w Indonezji, ze szczególnym uwzględnieniem działalności youtuberów, należy uznać za niezwykle istotne i trafne. Po pierwsze, obszar przedsiębiorczości kreatywnej stanowi dynamicznie rozwijający się segment gospodarki, który w ostatnich latach nabiera strategicznego znaczenia dla rozwoju społeczno-ekonomicznego wielu krajów, w tym również Indonezji. Po drugie, twórcy internetowi – w szczególności Youtuberzy – stają się nie tylko podmiotami kulturotwórczymi, ale także aktorami rynku, którzy poprzez swoją działalność kształtują nowe modele biznesowe, sposoby monetyzacji treści oraz formy interakcji z odbiorcami.

W tym kontekście wytrwałość przedsiębiorcza jawi się jako kluczowa kategoria analityczna, pozwalająca lepiej zrozumieć mechanizmy podtrzymywania i rozwijania działalności w warunkach niepewności, wysokiej konkurencji oraz szybkich zmian technologicznych. Badanie tego zjawiska na przykładzie youtuberów jest zatem nie tylko oryginalne, lecz także metodologicznie i poznawczo uzasadnione. Dostarcza bowiem wiedzy zarówno o jednostkowych strategiach adaptacyjnych, jak i o szerszych procesach instytucjonalizacji branży kreatywnej.

Co więcej, praca podejmuje problematykę, która w literaturze światowej jest rozwijana, ale wciąż stosunkowo rzadko analizowana w odniesieniu do kontekstu Azji Południowo-Wschodniej, a już w szczególności Indonezji. Oznacza to, że rozprawa wnosi istotny wkład do debaty akademickiej, poszerzając horyzonty badawcze i otwierając pole do dalszych studiów porównawczych. W świetle powyższego, problematyka podjęta w rozprawie wydaje się bardzo aktualna i interesująca.

Przytaczając argumenty na rzecz podjętego w dysertacji problemu, Pan mgr Waluyohadi nakreślił znaczącą lukę badawczą widoczną z trzech kluczowych perspektyw. Po pierwsze, jak zaznaczył Doktorant, istniała luka teoretyczna w kompleksowym rozumieniu wytrwałości przedsiębiorców. Po drugie, zauważalna była luka empiryczna, z ograniczoną liczbą pogłębionych badań dotyczących wytrwałości przedsiębiorców w dynamicznych branżach kreatywnych. Wreszcie, istniała znaczna luka geograficzna, biorąc pod uwagę niedobór badań nad tym zjawiskiem w krajach rozwijających się. Podjęty w pracy problem badawczy wpisuje się zatem we wszystkie te obszary. Prezentowane w rozprawie wyniki badań dostarczają nowej wiedzy nie tylko z zakresu samej przedsiębiorczości, ale także determinant wytrwałości przedsiębiorców. Tym samym analizowany przez Doktoranta obszar jest niezwykle istotny zarówno z punktu widzenia rozwoju teorii, jak i praktycznego podejścia do

zrozumienia wytrwałości przedsiębiorczej w branżach kreatywnych. Reasumując, uważam, że tematykę pracy należy uznać za trafną, ważną i aktualną, a wybór problemu badawczego spełnia wymogi stawiane w tym zakresie rozprawom doktorskim.

Dokonując z kolei oceny sformułowanych przez Autora celów pracy muszę zaznaczyć, że czuję tu pewien niedosyt. Otóż Doktorant wskazuje (str. 8), że badanie ma na celu „przyczynienie się zarówno teoretycznie, jak i praktycznie do zrozumienia wytrwałości w przedsiębiorczości w branżach kreatywnych”. Dalej Autor zgodnie z pytaniami badawczymi, ustala cztery szczegółowe cele:

- RO1: Zdefiniowanie zewnętrznych determinant wpływających na wytrwałość w przedsiębiorczości wśród indonezyjskich youtuberów
- RO2: Zdefiniowanie wewnętrznych determinant wpływających na wytrwałość w przedsiębiorczości wśród indonezyjskich youtuberów
- RO3: Zoptymalizowanie zewnętrznych i wewnętrznych determinant wpływających na wytrwałość w przedsiębiorczości wśród indonezyjskich youtuberów
- RO4: Zbudowanie modelu wytrwałości w przedsiębiorczości w branżach kreatywnych, wykorzystując indonezyjskich youtuberów jako studium przypadku.

Muszę podkreślić, że brakuje mi określonego w jednoznaczny sposób celu głównego dysertacji. W mojej ocenie każde opracowanie naukowe powinno mieć jasno sformułowany i przytoczony we wstępie cel, który stanowi podstawę całego procesu badawczego i wyznacza zakres przeprowadzanych analiz. Cel rozprawy przytoczony powyżej nie spełnia tych wymogów. Czytając jednak uważnie dysertację można domniemać, że celem głównym pracy miało być „opracowanie modelu przedsiębiorczej wytrwałości w kontekście przemysłów kreatywnych” (taki też cel można znaleźć na ostatniej stronie rozprawy w części „streszczenie”). Uznaję zatem, że cel ten został zrealizowany, a problemy z jego wyraźnym i spójnym w całej pracy przytoczeniem wynikały raczej z nieuwagi, niż z powódek merytorycznych.

Sformułowane cele szczegółowe należy natomiast uznać za poprawnie sformułowane i dobrze korespondujące z tytułem pracy oraz postawionymi pytaniami badawczymi. Co więcej, cele te cechuje duża istotność poznawcza.

W oparciu o wyznaczone w pracy cele Doktorant postawił jedną hipotezę badawczą, a mianowicie:

- H: Determinanty wewnętrzne mają większy wpływ na wytrwałość przedsiębiorczą niż determinanty zewnętrzne wśród indonezyjskich Youtuberów.

Sformułowanie hipotezy nie budzi większych zastrzeżeń. Pomimo tego, że jest ona tylko jedna, to cechuje ją duża istotność poznawcza, a ponadto możliwe jest odniesienie się do jej treści w ramach przeprowadzonego w pracy postępowania badawczego.

Podsumowując, dobór tematyki rozprawy, przyjęte cele, pytania oraz hipotezy badawcze **ocenił pozytywnie**. Poprawnie sformułowany problem badawczy wpisuje się w aktualne trendy badań w naukach o zarządzaniu i jakości.

3. Ocena zastosowanych metod badawczych i źródeł informacji

Zarysowany problem badawczy, zdefiniowany cel oraz postawiona hipoteza badawcza sprawiają, że głównym przedmiotem rozważań w rozprawie stały się zagadnienia dotyczące koncepcji wytrwałości przedsiębiorczej. Podmiot badań stanowiły osoby prowadzące swoją działalność w branży kreatywnej, a dokładnie indonezyjscy Youtuberzy. W realizacji celów badawczych oraz weryfikacji postawionej hipotezy Doktorant posłużył się szerokim spektrum źródeł, obejmujących zarówno materiały pierwotne, jak i wtórne. Część teoretyczna została przygotowana w oparciu o rozległy przegląd literatury przedmiotu. W bibliografii uwzględniono łącznie 279 pozycji – zarówno publikacji krajowych, jak i zagranicznych. Dobór literatury jest trafny i aktualny, a Doktorant nie tylko gruntownie zapoznał się z przywołanymi pracami, lecz także umiejętnie wykorzystał je w konstrukcji własnych analiz. W sposób rzetelny i kompetentny przedstawił różne stanowiska badaczy dotyczące szeroko rozumianej przedsiębiorczości. Na szczególne podkreślenie zasługuje systematyczny i pogłębiony przegląd literatury odnoszącej się do koncepcji wytrwałości przedsiębiorczej oraz czynników ją determinujących. To właśnie solidne studia teoretyczne stały się fundamentem dla części empirycznej rozprawy.

Proces badawczy zrealizowany przez Doktoranta obejmował systematyczny przegląd literatury, badania empiryczne o charakterze ilościowym i jakościowym, analizę statystyczną oraz interpretację uzyskanych wyników. Poszczególne fazy procesu badawczego zostały przejrzysto zaprezentowane w podrozdziale 3.3. oraz na schemacie 3.1 (s. 93). Warto zaakcentować, że w pracy zastosowano triangulację metod, co znacząco podniosło rzetelność uzyskanych rezultatów. Już na początku rozdziału metodologicznego Autor szczegółowo uargumentował zasadność prowadzenia badań mieszanych, wskazując na komplementarność ujęcia ilościowego i jakościowego w analizie zjawiska wytrwałości przedsiębiorczej.

Na uwagę zasługuje również fakt, że narzędzia badawcze opracowane przez Doktoranta zostały poddane testom pilotażowym, a dopiero następnie wykorzystane w badaniach właściwych. Dobór próby do poszczególnych badań miał charakter celowy, a sposób jego uzasadnienia należy ocenić jako przekonujący. Do weryfikacji hipotezy badawczej Autor zastosował metodę SEM-PLS (modelowanie równań strukturalnych), co należy uznać za adekwatne do podjętej problematyki oraz wartościowe pod względem analitycznym.

Podsumowując, należy stwierdzić, że zakres rozprawy, dobór źródeł informacji oraz przyjęta metodyka badań są właściwe i w pełni uzasadnione. Doktorant przeprowadził wszechstronne i pogłębione postępowanie badawcze, wykazując się dużą starannością i wnikliwością w analizie oraz interpretacji uzyskanych wyników.

4. Struktura i wartość merytoryczna rozprawy

Przedłożona do recenzji rozprawa składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia, wykazu literatury obejmującej 279 pozycji, spisu tabel i rysunków oraz załączników, które zawierają wykorzystane w pracy narzędzia badawcze, charakterystyki demograficzne respondentów oraz ich odpowiedzi, zapewniając tym samym transparentność zebranych danych. Całość pracy doktorskiej, obejmująca zarówno część merytoryczną, jak i uzupełniającą mieści się na 275 stronach.

Struktura pracy jest przejrzysta i logiczna, a rozdziały w dysertacji można uznać za proporcjonalne. Zarówno zaproponowana struktura, jak też objętość pracy odpowiadają standardom przyjętym dla rozpraw doktorskich w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

We wstępie Pan mgr Waluyohadi przedstawił uzasadnienie wyboru analizowanej problematyki. Motywacja podjęcia tematu jest bardzo rozwinięta i poprawnie sformułowana. W tej części pracy zaprezentowano także cel pracy (choć inny niż w streszczeniu, o czym pisałam wcześniej), cele szczegółowe, pytania badawcze oraz sformułowaną hipotezę badawczą. Doktorant dokonał także krótkiej charakterystyki treści poszczególnych rozdziałów dysertacji.

Teoretyczna część pracy składa się z dwóch rozdziałów, napisanych w oparciu o odpowiednio dobraną i obszerną literaturę, zarówno krajową, jak i obcojęzyczną.

W rozdziale pierwszym Doktorant skoncentrował swoją uwagę na samym zjawisku przedsiębiorczości. Rozdział ten stanowi zatem pewien wstęp do problematyki poruszanej w dysertacji. Autor w sposób chronologiczny zaprezentował teorie przedsiębiorczości, ukazując

tym samym rosnącą złożoność badań nad tym konstruktem. W kolejnym podrozdziale scharakteryzował wybrane modele przedsiębiorczości, czego celem miało być, w opinii Autora, ukazanie różnic między tymi modelami, wynikających ze specyfiki danej dziedziny przedsiębiorczości. Jak dalej zaznaczył Doktorant „różnice te wynikają z faktu, że modele te są konstruowane na podstawie różnych czynników, zmiennych lub determinant” (str. 37). Przyznam, że w mojej ocenie ta część pracy jest dość chaotyczna i niedostatecznie uargumentowana. Autor nie wskazuje bowiem dlaczego wybiera do oceny akurat te modele. Brakuje mi tutaj jasnego wyjaśnienia kryteriów, jakimi kierowano się w tym wyborze. Stąd też rodzi się moje pytanie do Doktoranta – dlaczego zdecydował się akurat na ocenę modelu przedsiębiorczości w kontekście edukacyjnym, uniwersyteckim, społecznym czy np. środowiskowym? Należałoby to doprecyzować.

Zupełnie inaczej kształtują się wywody dotyczące opisu różnych kategorii przedsiębiorczości, co Autor czyni w podrozdziale 1.3. Doktorant skupia się tutaj nad takimi kategoriami, które stanowią rozwinięcie podstawowej teorii przedsiębiorczości, wynikającej z jej powiązania z różnorodnymi dziedzinami akademickimi i praktycznymi. Charakteryzuje tu między innymi przedsiębiorczość edukacyjną, przedsiębiorczość kobiet, czy na przykład przedsiębiorczość cyfrową, podążając w kierunku wyjaśnienia przedsiębiorczości kreatywnej, co wiąże się z podejmowanym tematem pracy. Analizy tu prowadzone są bardzo klarowne i interesujące. W ostatnim podrozdziale Pan mgr Waluyohadi swoją uwagę skupia na szczegółowym wyjaśnieniu pojęcia przemysłu kreatywnego i wyzwań związanych z przedsiębiorczością w tej branży. Choć jest to typowo odtwórcza część pracy, to jednak analiza, tak jeszcze stosunkowo rzadko podejmowanej problematyki, dowodzi świadomości Doktoranta co do złożoności omawianych zagadnień i ich dogłębnej znajomości.

Rozdział drugi dedykowany został problematyce dotyczącej wytrwałości przedsiębiorczej, a szczególnie jej determinantom. Doktorant zaprezentował różne stanowiska definicyjne związane z pojęciem wytrwałości przedsiębiorczej, a także wyjaśnił jej modelowe ujęcie. Muszę jednak zaznaczyć, że mój niedosyt budzi brak jednoznacznego wskazania przez Autora definicji, którą przyjął dla potrzeb dysertacji. Warto byłoby wskazać chociaż konkretne podejście naukowe w tym temacie. Z punktu widzenia problemu badawczego, postawionych pytań oraz hipotezy sformułowanej przez Doktoranta, za bardzo ważną należy uznać część rozdziału drugiego poświęconą zewnętrznym i wewnętrznym determinantom wytrwałości przedsiębiorczej. W podrozdziale 2.2 i 2.3 Autor nie tylko bardzo szczegółowo scharakteryzował, wpływające z prowadzonych światowych badań, kolejne czynniki

warunkujące omawiane zjawisko, ale także przeprowadził ich krytyczną analizę. Prezentacja dotychczasowych badań związanych z problemem badawczym postawionym w dysertacji, wskazuje na odczytanie Autora i dogłębną znajomość analizowanej problematyki w skali międzynarodowej.

Podsumowując, część teoretyczna dysertacji jest obszerna i oparta na bogatej literaturze przedmiotu. Pewien niedosyt budzi fakt, że Pan mgr Waluyohadi, mimo bardzo dobrej znajomości poruszanej problematyki, stosunkowo rzadko podejmuje się krytycznej analizy zaprezentowanych w pracy poglądów badacza, a także rzadko przedstawia własne stanowisko wobec omawianych zagadnień. Niemniej jednak, mimo tych zastrzeżeń, tę część rozprawy oceniam wysoko. Doktorant wykazał się wystarczającą wiedzą w obszarze zagadnień poruszanych w dysertacji, przedstawiając tematykę w zrozumiałym i czytelny sposób.

Za bardzo wartościową, z punktu widzenia postawionych celów, pytań i hipotezy badawczej, należy uznać część empiryczną pracy, charakteryzującą się ogromnym wkładem własnym Doktoranta. Tą część recenzowanej rozprawy stanowią rozdziały trzeci, czwarty oraz piąty.

Rozdział trzeci Autor rozpoczął od przedstawienia nieodłącznych zalet i ograniczeń metod ilościowych i jakościowych w kontekście prowadzenia badań naukowych. Niezwykle interesujący jest fragment pracy, który Autor poświęcił na przedstawienie konkretnych przykładów zastosowania tych metod we wcześniejszych badaniach nad przedsiębiorczością, ukazując ich różnorodną użyteczność w rozwiązywaniu złożonych pytań badawczych (str. 85-92). W dalszej części rozdziału Doktorant bardzo dokładnie i klarownie zaprezentował przeprowadzoną procedurę badawczą, którą podzielił na 8 etapów, do których zaliczył aż 19 szczegółowych zadań. Należy jeszcze raz podkreślić, że Pan mgr Waluyohadi, umiejętnie wskazał lukę badawczą, jaką wypełnia przygotowana rozprawa, bogato argumentując aktualność problematyki podjętej w rozprawie. W dalszej kolejności zaprezentował cele, pytania badawcze oraz sformułowaną hipotezę, a także bardzo szczegółowo opisał wszystkie dalsze etapy postępowania badawczego.

W ramach przeprowadzonej procedury badawczej Doktorant zrealizował zarówno badanie ilościowe – w formie ankiety, jak i badanie jakościowe – pogłębione wywiady indywidualne. Do realizacji badania ilościowego wykorzystał autorski kwestionariusz ankiety (jego wzór został zamieszczony w załączniku 1). Przed rozpoczęciem badań właściwych Pan mgr Waluyohadi przeprowadził badanie pilotażowe na próbie 42 respondentów. Natomiast

w badaniach jakościowych posłużył się przygotowanym scenariuszem wywiadu, który również został zaprezentowany w dysertacji – w załączniku 2.

Z racji pełnionej funkcji recenzenta, pragnę wyrazić uwagę, iż Doktorant nie wyjaśnił, dlaczego w procedurze badawczej nie posłużył się istniejącymi, zwalidowanymi skalami. Można przypuszczać, iż takie narzędzia nie były dostępne (nie istnieją), co mogło skłonić Autora do samodzielnego opracowania kwestionariusza ankiety. Warto byłoby jednak wytłumaczyć to w dysertacji. Muszę natomiast podkreślić bardzo zaawansowaną pracę Doktoranta nad walidacją własnego narzędzia badawczego, co zasługuje na szczególną pochwałę. Odnosząc się do treści zawartych w rozdziale metodycznym, dotyczących procedury badań jakościowych (wywiadów), dostrzegam pewien brak szczegółów w zakresie sposobu rejestrowania (utrwalania) wypowiedzi oraz metod analizy zgromadzonych danych. Mam na myśli w szczególności opis procesu kodowania treści, identyfikacji poszczególnych kodów (znaczeń) oraz ich powtarzalności w tekście.

W rozdziale trzecim Doktorant przedstawił także sposób doboru próby (celowy), argumentując go w sposób przekonujący. Kwestionariusz ankiety został skierowany do 372 indonezyjskich Youtuberów. Autor uzyskał zwrot na poziomie 229 odpowiedzi, a do ostatecznej analizy przyjął 200 obserwacji. Natomiast w badaniu jakościowym, wywiady przeprowadzono z 4 osobami prowadzącymi działalność w branży kreatywnej. Pragnę podkreślić, iż postępowanie badawcze zostało przeprowadzone bardzo rzetelnie, a jego opis jest dokładny.

Kolejne dwa rozdziały to prezentacja uzyskanych wyników przeprowadzonego postępowania badawczego, prowadzące do osiągnięcia zakładanego celu rozprawy oraz weryfikacji zależności sformułowanych w zaproponowanym modelu badawczym. Autor rozprawy zaprezentował kolejno wyniki badań ilościowych oraz jakościowych. Część dotycząca wyników badania ilościowego jest przejrzysta i w sposób logiczny przedstawiona czytelnikom. Jako recenzent muszę jednak zwrócić uwagę, że należy żałować, że Pan mgr Waluyohadi przy prezentacji danych w podrozdziale 4.2 nie zastosował nieco bogatszego wachlarzu metod analizy. Oprócz rozkładu częstości odpowiedzi warto byłoby przedstawić chociaż statystyki opisowe. W kolejnej części pracy Doktorant natomiast przedstawia cały zaawansowany proces weryfikacji modelu badawczego przy wykorzystaniu metody PLS SEM, czego dokonuje w sposób bardzo dokładny i zaawansowany.

Część poświęcona wynikom badań jakościowych jest zaprezentowana również w sposób bardzo klarowny. Autor scharakteryzował sylwetki respondentów, po czym przedstawił ich kolejne wypowiedzi. Do tej części pracy nie mam żadnych uwag.

Biorąc pod uwagę obszerność zaprezentowanej w części teoretycznej literatury oraz dokonany przez Doktoranta przegląd badań w danym obszarze, odczuwam lekki niedosyt dotyczący braku pogłębionej dyskusji wyników w rozdziale poświęconym analizie empirycznej. Taka dyskusja wzbogaciłaby treści zawarte w części empirycznej.

Ostatni fragment rozprawy stanowi podrozdział 5.3, w którym Doktorant prezentuje zbudowany na podstawie uzyskanych wyników badań model wytrwałości przedsiębiorczej, co w mojej ocenie, jest największym wkładem Pana mgr Waluyohadiego do teorii nauk o zarządzaniu i jakości. Autorski model zaprezentowany na str. 174 poddany został szczegółowej analizie.

Podsumowując, część empiryczną recenzowanej dysertacji oceniam wysoko. Analiza wyników badań zaprezentowana w dwóch ostatnich rozdziałach została przeprowadzona poprawnie, z wykorzystaniem właściwych miar statystycznych, a sformułowane na jej podstawie wnioski są trafne i wartościowe. Otrzymane rezultaty potwierdzają realizację celu pracy oraz weryfikację przyjętej hipotezy. Ustalenia empiryczne mają znaczenie zarówno poznawcze, jak i praktyczne, a jednocześnie przyczyniają się do wypełnienia luki badawczej, którą Autor trafnie zidentyfikował.

Część merytoryczną rozprawy zamyka Zakończenie. Pan mgr Waluyohadi podsumował w nim przeprowadzone analizy, odnosząc się do pytań badawczych i hipotezy, a także uzupełnił tę część o dyskusję uzyskanych wyników. W końcowej partii tej części pracy wskazał ograniczenia przeprowadzonych badań, formułując na ich podstawie rekomendacje dotyczące dalszych eksploracji w omawianym obszarze. Tak szeroka i wieloaspektowa zawartość Zakończenia stanowi, w mojej ocenie, dowód dojrzałości naukowej Autora.

5. Ocena strony formalnej dysertacji

Pod względem formalnym dysertacja zasługuje na ocenę pozytywną. Autor posługuje się językiem poprawnym, klarownym i zrozumiałym, co ułatwia odbiór treści. Prezentowane w rozprawie pojęcia oraz zjawiska zostały przedstawione w sposób spójny i przemyślany. Wywód charakteryzuje się logiczną strukturą, poprawnością wnioskowania oraz adekwatną

interpretacją uzyskanych wyników. Całość jest opracowana w formie przejrzystej i starannej, co podnosi walory edytorskie pracy.

6. Konkluzja

Przeprowadzona analiza pozwala stwierdzić, że rozprawa doktorska Pana mgr Waluyohadiego pt. „Entrepreneurial Persistence Model in Creative Industry: The Case of Indonesian Youtubers” stanowi oryginalne ujęcie problematyki z zakresu nauk o zarządzaniu i jakości, dowodząc jednocześnie Jego zdolności do samodzielnej pracy naukowej. Uzyskane wyniki badań potwierdzają, że Autor posiada szeroką wiedzę teoretyczną oraz kompetencje badawcze wymagane do uzyskania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Wartość rozprawy wynika z podjęcia istotnego, a jednocześnie słabo zbadanego zagadnienia, jej aktualności oraz istotnego znaczenia zarówno w ujęciu teoretycznym, jak i praktycznym. Praca wyróżnia się rzetelną analizą przeprowadzonych badań, których wyniki posiadają znaczący potencjał poznawczy. W szczególności moja pozytywna ocena pracy Pana mgr Waluyohadiego wynika z:

- umiejętności sformułowania odpowiedniego problemu badawczego,
- właściwego doboru narzędzi badawczych,
- wykorzystania przez Doktoranta zaawansowanych metod analizy danych – modelowania równań strukturalnych,
- budowy oryginalnego modelu wytrwałości przedsiębiorczej, stanowiącego wkład rozprawy w teorię i praktykę dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości,
- oceny struktury pracy oraz języka, wskazujących na zdolność Autora do komponowania prac naukowych.

Komentarze zamieszczone w recenzji nie umniejszają wartości pracy, a jednocześnie w zdecydowanej większości mają charakter wyłącznie dyskusyjny.

Biorąc pod uwagę wszystkie przyjęte kryteria oceny, stwierdzam, że recenzowana przeze mnie rozprawa doktorska Pana mgr Waluyohadiego pt. „Entrepreneurial Persistence Model in Creative Industry: The Case of Indonesian Youtubers” napisana pod kierunkiem naukowym promotora dra hab. Jarosława Korpysy, prof. US, spełnia warunki określone w art. 187 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20 lipca 2018r. (Dz.U. 2018, Nr 65, poz. 1668). W związku z powyższym wnioskuję o przyjęcie pracy Pana mgr Waluyohadiego i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

D. Grzegorz Płonner